

בלי הרדמה

דיאגנוזה של בית-חולים חולה

בסי הפרופסור דני רייס, מנהל המחלקה האורתופדית בבית-החור לים רמב"ם, היתה בשורה מחרידה. בתוכנית ערב חדש אמר הפרופסור, שהוא גם יו"ר ועד-הרופאים בבית חולים זה, שאם לא יתנו מייד שיבועה מיליון דולר לבית-החולים רמב"ם, יתמוטט בית-החולים סופית. לא יטפלו באחריות ישירה של כל הגורמים בבית החולים, ימותו אנשים.

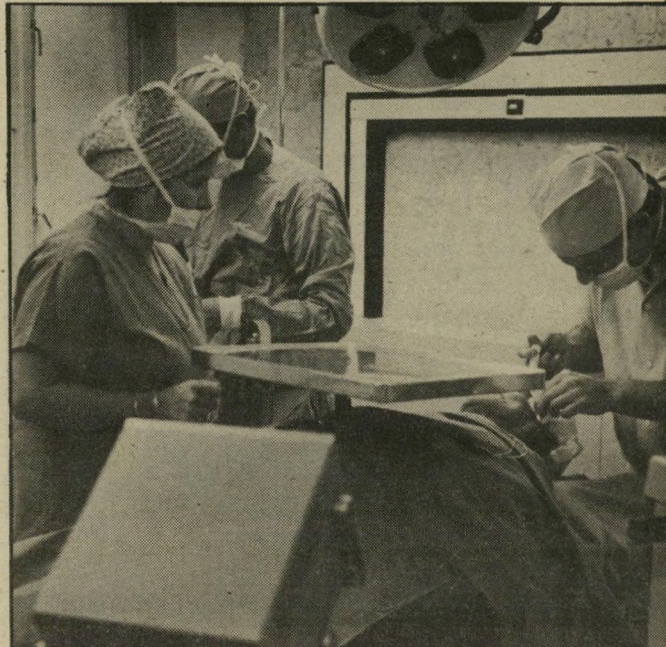
באותו היום הסביר הד"ר צבי שטרן, מנהל הדסה עין-זרע, שבבית-החולים שלו אין בעיות תקציביות, ואף יש עודף-כסף. כאשר נשאל לסוד הצלחתו, ענה: ניהול יעיל של בית-החולים ואחריות ישירה של כל הגורמים בבית החולים.

מה שחסר בבית-החולים רמב"ם הוא ניהול יעיל ואחריות של הממונים על

ולבנייה חרשה. אך בכיקוריי בשווייץ, באנגליה ובספרד ראיתי בתי-חולים מפורסמים, שעושים בהם עבודה מצוי יינת, ושעדיין נמצאים במיבנים שנבנו לפני 100 ו-200 שנה. בבית-החולים רמב"ם קיימת שיטה של קבלת תרומות מחו"ל לבנייה חרשה. אחר-כך דורשים מהממשלה להוסיף כספים. וכאשר הבניין נבנה, דורשים תקציב להחזקת הבניין.

להסחוב בחו"ל

קבלת תרומות נותנת לצוות המר קניל של בית-החולים רמב"ם אפי שרות לנסוע לעיתים קרובות לחו"ל לארץ, כדי לאסוף תרומות. עומדים בתור" מנהלי בית-החולים וסגניהם, ואנשים המקורבים להנהלה. כולם

בית-החולים רמב"ם הארוזים עמדו במשך חמש שנים בפרדור

מעוניינים לנסוע לאמריקה, לסיבוב-שנורות נוסף. זהו מעגל המביא שוב לדרישות מהממשלה, לתוספת כספים. זה גם מוריד ממצבת כוח-האדם את המסטר בכים בחו"ל.

חוק פארקניסון

בשור האחרון התנפחו בבית-החור לים רמב"ם הנהלה ומישרדים שונים. מישרד כוח-האדם גדל פי חמי-שה. מישרד האחות הראשית פי שניים. הנהלת בית-החולים פי שלושה. כל הגידול הזה חל למרות שמיספר המיטות בבית-החולים כמעט ולא השי-תנה: כ-850 ב-1975, כאלף ב-1987.

קטנים מחנכיים

מקביל נופחו יחידות קטנות בתוך המחלקות, כדי לספק את דרישתם של רופאים בכירים להתקדם ולקבל

תפקיד בכיר יותר. אין צורך ממשי ביחידות אלה, והן רק מקשות על ניהול המחלקות. גם הן דורשות תקציב נוסף.

רופאים מובטלים

בית-החולים יש תופעה של סיכ-סוכי-רופאים. רופאים בכירים מ-נותקים בגללם מעבודה במשך שנים רבות, ומקבלים משכורת. כמעט בכל מחלקה אפשר למצוא רופא בכיר, המסוכסך עם המנהל-המח-לקה והנתון במצב של חוסר-עבודה פלוס משכורת-חינם. כך הד"ר שמואל ארגוב במחלקה הכירורגית; הד"ר יצחק גרש במחלקה האורולוגית; הד"ר סרג'ה קלמנוביץ במחלקה הנורולוגית; הד"ר תיקוה נתן במחלקה הפסיכיאטרית, הד"ר יאנק גרושקביץ במחלקה הנור-כירורגית. רופאים בכירים רבים קיבלו במשך שנים משכורת עבור כונוניות שלא היו.

בכירים חלקים

רופאים בכירים, מנהלי-מחלקות וסגניהם, אנשי הנהלה הרפואית, עובדים בדרך כלל עד השעות המוק-דמות של אחר-הצהריים, ולא יותר. משעה 2 או 3 הם עובדים בקליניקות הפרטיות שלהם. כך שיעילות עבודתם ותרומתם של רופאים בכירים כאלה נופלת בהרבה מו של עובדים המ-קבלים משכורת נמוכה, וגם נמוכה מאוד.

תכוסה נמוכה

ש מחלקות שבהן התפוסה נמוכה מאוד, ולעיתים קרובות מחפשים חולים שיתאפזו בהן, כדי להצדיק את קיומן. כך קיימות שתי מחלקות כירורגיות שאין בהן צורך. במצב הנוכחי, די היה במחלקה אחת.

ציוד מיותר

צ'יור רב אינו מנוצל מזה שנים, ולא מעט ציוד נרכש רק כדי להוכיח את הקידמה של המחלקה.

לא מזמן גילו בפרודור, ליד מכוך הרנטגן, ארגזים שעמרו שם במשך יותר מחמש שנים, ובהם ציוד חדש למכוך. כאשר פתחו אותם, התברר שהציוד התיישן.

יחד עם זאת יש בבית-החולים ציוד יקר מאוד, המנוצל על-ידי רופאים רבים לביצוע כריקות של חולים הפי-רטיים שלהם. הם מביאים אותם בשעות הבוקר או בשעות אחר-הצהריים, ומש-תמשים לא רק בציוד של בית-החולים, אלא גם במים, בחשמל, בכביסה ועוד.

מוות למען הכבוד

(המשך מעמוד 39)

עורך-דין שהסתבך בפלילים וגנב כסף מלקוחותיו. למרות שפרוטט עשה את כל מה שיכול היה כדי לעזור ללקוח, הרי בשניות פרטיות עם ידידים ועורכי-דין הביע את שאט-נפשו מהעבירות שביצע לקוחו.

עסקיו שיגשגו והוא קנה חלק ביאכטה. הירבה לנסוע לחו"ל, ודיבר על מישרד בציריך. איש לא חשד שנתקל בקשיים כלכליים. גם לאחר שהתברר כי עורכת-דין שעבדה במישרדו 14 שנה זייפה חתימות וגנבה כספי לקוחות, סיפר פרוטט כי שילם את החובות להם ערב ויצא בשלום מהעניין.

לאחר שהתאבד, וסיפורים על הסי-תבכות כספית בסכומי-עתק והלוואות בשוק האפור החלו מסתובבים, חזרו רבים לדבר על הסתבכותה של מינה גרינהויז והשפעת הדבר על עסקיו של פרוטט. מינה ברייטמג'רינהויז, בתו של קבלן תל-אביבי, התחילה לעבוד במישרדו של פרוטט כמתמחה בשנת 1973. לאחר סיום התמחתה נשארה לעבוד במישרד כעורכת-דין. בשנים האחרונות אף קיבלה אחוזים מהכנסות המישרד.

בשנת 1985, לאחר שהתברר ל-פרוטט כי מינה לא שילמה את חובותיה וכי זייפה את חתימתו על שיטרי-

ערכות רבים, הבהיר לה כי עליה לעזוב את המישרד. עורכת-הדין נסעה כאופן פתאומי לחו"ל והשאירה אתריה תיקים רבים בלתי גמורים, חובות גדולים ולקוחות זועמים. כאשר חזרה ארצה נעצרה מינה על-ידי המישרד. התובעת נאווה שילר הגישה נגדה כתבי-אישום על עבירות של גניבות מלקוחות, זיופים וקבלת דבר במימה.

חתימות מזויפות

ב'חודש ספטמבר בשנה שעברה, העיד עורך-הדין פרוטט כעד-תביעה, במישפטה של מינה גרינהויז. להלן עדותו:

מינה עברה במישרדי 14 שנה. לאחרונה היא גם קיבלה אחוזים מהכנסות המישרד. איני יודע אם אפשר לקרוא לכך שותפות, אלה הן העובדות. במשך תקופת עבודתה אצלי היא ביקשה לעיתים קרובות לערוב לה הלוואות שקיבלה מגורמים שונים. חתמתי על ערכונות רבות, אבל מעולם לא נתתי לה רשות לחתום בשמי.

אני רואה לפני 12 שיטרי-חוב תתומים כאילו על-ידי, אבל אף אחת מהחתימות איננה חתימתי. ליד חתימתי המזויפת מופיעה גם חתמת שלי. זוהי חותמת שלי, שמאז שאני עורך-דין, כמעט 30 שנה, נמצאת תמיד במגירה במישרדי. כל אחר יכול להגיע אליה חופשי. מינה התחילה לעבוד במישרדי ב-1973, כמתמחה. אביה היה קבלן ששלח את ידו גם בענייני תיווך מקרקעין.

שמו היה יצחק ברייטמן. הוא קיבל שרותים מישפטיים מהמשרד, והוא שהציג לנו את צ'רלס גולדפרב. (אחד הלקוחות שמהם גנבה הנאשמת כסף, על-פי כתבי-האישום. א.א.) הוא היה בא למישרד ומשוחח עם מינה, והיא נסעה אליו לחו"ל. היו לה כמה קליינטים פרטיים מצרפת. הם הגיעו דרך אביה. סמכתי והאמנתי למינה ללא סייג.

חשבתני שאם תגבה שכר-טריחה מלקוח היא תעביר אותו למישרד. אם להיות כנה, הרי שנים רבות מאוד האמנתי ללא שום סייג ביושרה. אחר-כך התחנתה עם מישהו שלא במיוחד חיבבתי, בלשון המעטה. נדמה היה לי שהוא מסבך אותה בבעיות כספיות רבות.

היום בריעבר לא הייתי רוצה לעזור לה כי זה עלה לי לא מעט כסף. או הרגשתי בהסתבכותה והגיעו לאוזני רינגונים. נתתי לה להכין בצורה שלא משתמעת לשתי פנים שררכינו פירו. היא חדלה לעבוד במישרדי ב-30 בספטמבר 1985. היא אמרה שהיא רוצה לפתוח מישרד עצמאי.

הייתי חתום על ערכונות לבנקים. היה לי נזק כבד. כמובן שעבור כל החתימות שאני חתמתי, שילמתי. הוגשה נגדי תביעה אורחית על-ידי מר גולדפרב, שסבור שאני אחראי אורחית לחובותיה של עורכת-דין ממישרדי. תביעה זו עדיין תלויה ועומדת. היו עוד תביעות, אבל, למעט אחת, כולן נמחקו. מדובר בעשרות אלפי דולארים.

לא התלוננתי במישרד עד שהשוטרים הביאו לפני את החתימות המזויפות שלי. היא נתנה לי אינפורמציה בלתי מרוקת על מועדי פרעון חובותיה, ולכן חתמתי על עוד ערכונות. ערכנו שתי פגישות במישרד וראה-חשבון כדי לסכם את גודל החובות וראינו שזה דבר רציני מאוד. היא נקבה בסכום מסוים, אבל, אחר כך, התברר שהסכום היה כפול מזה שהיא נקבה.

הגברת הגיעה למישרדי כמתמחה בגיל 21, אביה נפטר והתייחסתי אליה כאל בת-מישפחה. כאשר היו לה

"סמכתי והאמנתי למינה ללא סייג. חשבתי שאם תגבה מלקוח שכר-טריחה היא תעביר אותו למישרד"

בעיות, וזה אולי לא יפה לומר, אבל כאשר בעלה היה מכה אותה, וגם זה קרה, היא היתה באה אלי או למוכירה במישרדי, יש לי מוכיחה בת 70, כמו לאנא ואמא. ראיתי את ההסתבכות שלה בגלל בעלה וריחמתי עליה. עד היום, עם כל הנזק שהיא גרמה לי, אני פשוט מרחם עליה מקרב לב.

10 דולר לחודש

כתבתי לה מיכתב לפני שנה. ככתבתי בערך כך: "מינה, שילמתי עבורך ערכונות רבות בסכומי-עתק, כואי אלי, נגמור את זה איכשהו. לפני אלי, אחרת אצטרך לנקוט בצעדים כלשהם". קיבלתי מיכתב נורא, שפגע בי.

היא כתבה משהו כמו: "מצבי הכלכלי אינו מאפשר לי לבוא להסדרים עם נושי. כשישתפר מצבי אבוא אליך."

לא ציפיתי למיכתב כזה. חשבתי שתבוא ותתנצל, או שתארה איוה מחוזה אנורשית. שתאמרי: "אתן לך 10 דולר לחודש", אבל אחרי שקיבלתי את מיכתבה וראיתי שהיא עומדת לפשוט רגל, החלטתי שחבל על כל אגורה שאורוק.

היא עזבה את מישרדי בצורה פתאומית ונסעה לחו"ל. השאירה עשרות תיקים באמצע. ציפיתי שתחזור ותדריך אותי בתיקים שלה. עדיין הייתי נכון לעזרה. ידעתי שאין לה נפש חיה שיכולה לעזור לה. אני יודע שיש לה שני ילדים קטנים שווראי אינם אשמים בספיפוד הזה. אני יודע שבעלה לא בריוק הטיפוס המוצלח ביותר והמפרנס הגדול. אבל היא כתבה לי: "עורך-הדין שלי אסר עלי לדבר איתך".

עד כאן עדותו של עורך-הדין פרוטט במישפטה של מינה גרינהויז.

היא הודתה באשמה ובחודש הבא יערוב הטיעונים לעונש ויגורר דינה. בין אם התאבדותו של עורך-הדין פרוטט קשורה לעסקיה של מינה גרינהויז, בין אם היתה בגלל סיבות אחרות, הרי הוא גור על עצמו את העונש החמור ביותר. שום בית-מישפט לא היה גוזר עליו עונשי-מוות. ועל כן הוא ראוי לפחות למידה של חסד.